Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 525 Logan Ave Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 5174.

F. M. DAHL, Manager. NILS F:SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerad bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras en dast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Föreläsningsannonser, Önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

AMERICAN ASSOCIATION OF MEMBERSHIP LABEL FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

Torsdagen den 12 Juni 1919.

TRE NUMMER av Svenska Canada-Tidningen ha icke kunnat utkomma på grund av generalstrejken i Winnipeg. Ehuru strejken i skrivande stund pågår och utsikterna till en uppgörelse äro ganska små — detta skrives lördagen den 7 juni — har S. C. T. beslutat att göra ansträngningar att få ut ett nummer denna vecka. Detta nummer blir i flere avseenden, vad nyhetsavdelningarna beträffar, icke så omfattande och så intressant som vanligt. Vi ha nämligen under strejken icke varit istånd att mottaga varken Sverigetidningar eller svensk-amerikanska tidningar. Och vad de engelskspråkliga tidningarna beträffar, varifrån vi måste taga dagsnyheterna, ha dessa på grund av strejken varit ganska magra och innehållslösa. Vi hoppas emellertid, att våra ärade läsare förstå situationen och ha överseende med bristerna i detta nummer.

Vi bedja även att få påpeka, att de flesta av redaktionsartiklarna voro skrivna och uppsatta redan den 17 maj.

EN YNKLIG kompromiss blev dominionregeringens tullprogram, såsom var att vänta. Icke ens jordbruksminister Crerar, vilken dock understundom visat en viss svaghet för de stora intressena, förmådde smälta det, utan utträdde ur regeringen. Tariffreduktionen på åkerbruksredskap är så obetydlig, att farmarena omöjligen kunna acceptera den utan skarpa protester. De stora intressenas förtjänst blir knappast kringskuren genom denna reduktion, och farmarenas börda blir endast obetydligt lättad. Regeringen är som bekant en de stora intressenas regering, och den har genom sitt nu framlagda tullprogram tydligen sagt ifrån, att den ämnar fortsätta att vara det. Folket vet nu var det har regeringen — om det icke visste det förut. Det kan knappast tänkas, att regeringen efter detta kan hålla sig kvar i sadeln någon längre tid — om icke alldeles oförutsedda händelser inträffa. Landets farmare och arbetare skola säkerligen se till, att regeringen icke blir långlivad. En kraftig politisk aktion från dessa stora samhällsklasser är av nöden. Och det är även nödvändigt, att de förena sig till samarbete — politiskt samarbete. Farmare och arbetare, förenen eder!

DEN STORA STREJKEN är icke ännu avblåst, när detta måndagen den 9 juni skrives. Det påstås på många håll, att strejken skulle vara bruten, emedan man åter börjar komma i normala färor i Winnipeg, om man borträknar spårvägstrafiken, vilken myndigheterna icke ännu lyckats få i gång. Men detta är säkerligen ett sken, som bedrager. I det långa loppet kan icke ett samhälle som Winnipeg existera med 35,000 arbetare, som intet göra, utan att allvarliga rubbningar äga rum. En del knäsvaga arbetare skola möjligen gå tillbaka till arbetet, men det stora flertalet skall säkerligen vägra att arbeta, tills segern är vunnen för arbetarna. Och segern måste vinnas, om arbetarrörelsen icke skall sättas tillbaka tiotal år.

Arbetarnas huvudkrav runna nu sägas vara: rätt till "collective bargaining", tillräcklig arbetslön och återinsättande av alla strejkande utan fördom i arbetet. Dessa krav äro rättfärdiga. På dem kunna arbetarna icke pruta. Att de äro rättfärdiga förstår man lättast därav, att den köpta engelska pressen på det skändligaste sätt beljuger strejken och strejkledarna.

Denna strejk, som medfört många svårigheter, många olägenheter och kanske i enskilda fall bitter nöd, har dock haft det goda med sig, att den tvingat en del personer att visa färg. Den har varit ett prov, varigenom man fått klara och tydliga bevis på, vilka äro folkets verkliga vänner. Såsom var att vänta var premiärminister Norris och hans regering en av de första att falla i detta prov. Arbetsminister Gideon Robertson, vilken man dock satt en viss lit till, föll även genast i likhet med "arbetarvännen" borgmästar Chas. Grey i Winnipeg. Som köpta lakejer ha dessa herrar och andra krupit för de stora intressena och dessas hantlangare, tusenmannakomitén. De äro i närvarande stund arbetarnas i Winnipeg värsta fiender och deras bravader skola sent glömmas.

GUVERNÖR SPROUL i Pennsylvania tillkännagav den 3 dennes, att han nekat stadfästa legislaturens förbud mot undervisning i tyska språket i statens offentliga skolor, vilket förbud antogs av senaten med 43 röster mot 3 och av assemblyn med 180 röster mot 7.

Guvernören motiverar sin ståndpunkt i frågan med följande beaktansvärda ord:

"Under det jag icke tvivlar på, att de motiv som föranledde billens antagande av legislaturen voro i hög grad patriotiska och avsikten med billen i alla avseenden god, tror jag dock icke att resultatet av detta förbud, om det blev lag, skulle gagna folket. Ingenstädes i Pennsylvanias offentliga skolor fordras det, att någon skall studera tyska språket, utan är det valfritt.

Vilka våra känslor än äro mot våra fiender i Europa, vilka tack vare våra allierade och oss nu besegrats, kan icke något gott komma från att förbjuda våra unga män och kvinnor att göra sig förtrogna med tyska språket. Det finnes 125 millioner människor i världen, för vilka detta språk är modersmålet och en mycket stor del av befolkningen i Pennsylvania består av folk av germansk börd.

Antingen vi komma att leva i fred med de tysktalande nationerna i Europa eller vi skola möta dem än en gång i strid, blir det alltid till vår fördel att känna till deras språk. Om vi skola driva handel med dem eller slåss med dem, skall alltid kännedom av deras språk vara oss till icke ringa fördel.

Officerare, som återkommit från slagfälten i Frankrike, säga, att en av orsakerna till, att våra Pennsylvaniatrupper segrade över tyskarna var den, att en så stor del av dem förstod deras språk, deras kommandoord och signaler och därför kunde så att säga möta dem på deras egen mark. Vidare, mycket av värde inom vetenskap, konst, litteratur och musik är skrivet på tyska och om vi icke äro i stånd att läsa det och förstå betydelsen av originalets skiftande mening, så kommer detta att stå hindrande i vägen för oss".

APROPOS SPRÅKFRÅGAN taga vi oss friheten citera några ord ur ett brev till denna tidnings redaktör från prof. Vilhelm Lundström i Göteborg. Prof. Lundström skriver bl. a.:

"Hetsen mot de 'främmande' språken — och den hetsen träffar ju t. ex. i Minnesota framför allt svenskan — sådan den f. n. pågår i U. S. A. är ju något sjukligt — ett sinnestillstånd som man måste hoppas snart gå över. Isolering, språklig och andlig isolering, betyder död för varje folk och odling: den flertusenåriga erfarenheten gäller nog även för Förenta Staterna. Hetsen mot kunskap i 'främmande' språk visar blott brist på sinne för all djup andlig odlings enklaste förutsattningar. Löjligt är att se — om det ej samtidigt vore så hemskt — svenskar i Förenta Staterna (allt från guv. Burnquist nedåt till Augustanapastorer och kontorister) förklara det 'unamerikanism' att kunna annat språk än engelska, medan gamla England vid sitt vördnadsvärdaste universitet, Cambridge, inför svenska såsom både undervisnings- och examensämne och vid sitt nya moderna Londonuniversitet t. o. m. anställt en speciell lektor för svenska språket!"

I DESSA DAGAR givas flere tecken på en reaktion den mobbchauvinism, som under kriget härskat i Förenta Staterna. Guvernör Sprouls av Pennsylvania härovan återgivna uttalande är ett. Andra förnummos i tal, som hållos vid Protestant Episcopal Convention, som nyligen hölls i New York. Redaktören för "Churchman", William Austin Smith höll bl. a. ett anförande, som för endast sex månader sedan skulle ha varit omöjligt vid en dylik kongress. Hans tal finnes återgivet in extenso i The Nation (New York) för den 10 maj för dem som intressera sig att läsa det. Lika intressant var biskop Rogers Israels av Erie bekännelse, att under hela hans tjänstetid vid fronten "förföljdes han av den frågan — borde vi ha mött makt med makt — skräck med skräck — blodbad med blodbad?" Biskopen förnekar, att han är pacifist, men han skulle knappast ha ens tillåtits att framställa den frågan 1918. Dessutom sade biskopen, att nationerna just nu sträva att sluta en fred för deras egen förstoring. Mr John F. Moors av Boston förklarade, att "vi kommit ut ur kriget dränkta i hat", och kritiserade dr Henry Van Dyke och dr Hillis för deras predikande av bitterhet och hat. Mr Moores är icke blott en av Bostons främsta invånare; han är en framstående affärsman. Och dock ryggade han icke tillbaka för att säga till denna församling av präster och kapitalister, att vägen att lösa konflikten mellan kapital och arbete är att tillämpa bergspredikan.

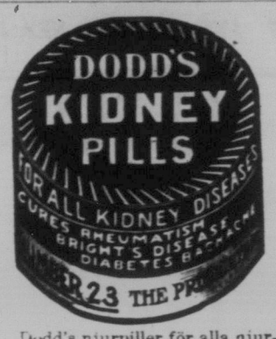

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

MEDAN VI hålla på med kyrkokonferenser, kan det vara på sin plats att nämna några ord om den prästkonferens, som nyligen hölls i Coventry, England, under vilken kyrkornas förhållanden till det industriella livet livligt diskuterades. Präster från alla denomiationer, den romersk katolska kyrkan inberäknad, deltogo i denna konferens. I resolutioner, som antogos av konferensen, heter det bl. a., att människan existerar för industriens skull, icke industrien för människans skull. Accepterandet av denna princip innebär bl. a.: övergivandet av "varu"-teorien, som behandlar arbetarna som "hands", och icke som personer; tillerkännandet till alla, som äro engagerade i industrien, av en rättvis och resonabel del i den rikedom, som produceras; effektiv säkerhet mot arbetslöshet och dess följder; tillräckliga ferier; erkännandet av arbetarnes rätt till en röst vid avgörandet av de villkor, under vilka industrien skötes. Vidare heter det i konferensen resolutioner, att industri icke kan betraktas blott som ett medel att förtjäna pengar. Den bör snarare betraktas som en organisation för ömsesidig tjänst. Det är antisocialt och anti-kristligt att bannlysa samvete i favör av självintresse. Kooperation, och icke konkurrens, bör vara det kristna samhällets grundprincip. Det nuvarande lönesystemet måste ersättas av ett system, som gör realiserandet av kristna ideal möjligt.

Prästerna i England stå tydligen icke långt från bolsjevismen!

CANADAS NUVARANDE generalguvernör lär ha för avsikt att inom den närmaste framtiden avgå, och redan går rykten, att myndigheterna i England utsett en efterträdare, och att denne är den engelska drottningens broder. Vi undra, om det icke kunde vara på tiden, att man här i Canada snart fick en vanlig människa som generalguvernör, och icke en titelbehängd prins eller härtig. Canada skall ju föreställa att vara ett demokratiskt land och borde därför kunna undvara dylika herrar. Även kunde det vara på tiden, att Canada självt finge utse sin generalguvernör. Det skulle åtminstone kännas mindre "koloniellt". Och man kunde då kanske hoppas att till sist få en enkel "Mr." som generalguvernör.

ATT DE BÅDA stora politiska partierna i Canada, det konservativa och liberala, under de senaste åren blivit misskrediterade i folkets ögon, är en sanning, som nästan till leda upprepas i dessa dagar. Det är icke blott arbetarna, som insett dessa partiers svaghet och hjälplöshet, då det gäller att frälsa de producerande massorna från ondo. Även farmarena, vilka längre än arbetarna varit förenade med dessa partier, ha kommit till klarhet. Detta förnimmes icke minst i deras officiella organ "Grain Growers' Guide", som tid efter annan återkommer till frågan.

I numret av den 14 maj påpekar Grain Growers' Guide, att vi i Canada ha två partier, av vilka intet verkligen representerar folket. Ettdera av dessa partier ha under de senaste fyrtio åren varit i sadeln. Så småningom ha de båda blivit korrumperade. De ha levt genom att låta priviligierade intressen exploatera folket och ha mottagit kampanjfonder från dessa intressen i utbyte för legislativa favörer. Kandidater ha allt för ofta valts av partimaskinerna, och partiets trogna ha gått till valurnorna och kastat sina röster för den kandidat, som de icke hade någon del i att utvälja, och som icke representerade dem. Resultatet har blivit, att ehuru vi ha en demokratisk regeringsform i Canada, ha vi icke haft en demokratisk regering. Små grupper av män i stora affärer och små grupper av yrkespolitiker ha faktiskt styrt vårt land.

Den nya samhällsordning, som nu är i sitt vardande, skall ändra detta autokratiska system. Den politiska prärieeld, som nu sveper över västerns provinser, är början till denna samhällsordning. Västerns farmare ha vaknat upp och insett det faktum, att de politiskt lätit draga sig vid näsan allt för länge. De äro nu beslutna att få en röst med i sin egen styrning. De ha blivit bedragna både av konservative och liberaler, tills de blivit leda vid dem båda. Nu ha de kastat av sig alla partiförbindelser. De ämna utse sådana kandidater, som icke vilja böja sig för något ledarskap i östern eller någon partimaskins diktamen.

Den stora massan av befolkningen i västerns städer och kopingar skall understödja farmarenas plattform, då de förstå den. De måste veta, att västerns framtid beror på jordbrukets framgång. Farmarenas plattform skall göra rättvisa icke blott åt farmarena utan även åt alla andra klasser. Denna plattform är icke en klasslagstiftning utan ett nationellt dokument, som skall göra Canada till den nation, det är ämnat till, istället för en nation, där de många äro exploaterade till förmån för de få.

Om farmarena verkligen vilja något, kunna de kontrollera fyrtio platser i parlamentet vid nästa val. Då de ha en solid vänster i parlamentet, kunna de beräkna att erhålla rättvis behandling, men också först då. Men dessa platser kunna icke erövras utan organisation. Det är därför varje enskild farmares oavvisliga plikt mot sig själv och mot sitt land att sluta sig till farmarenas organisationer och göra vad i hans makt står för deras bästa.

LEVNADSOMKOSTNADERNA i Canada äro för närvarande ofördligt höga. Medan arbetslönerna stigit endast obetydligt, ha levnadsomkostnaderna stigit med cirka 80 procent under de senaste fyra a femåren. Det är numer nästan omöjligt för genomsnittsarbetaren — och genomsnittsföretagaren över huvud — att leva ett drägligt liv. Man lever icke. Man existerar och knappast det. De höga levnadsomkostnaderna torde även vara orsaken till den stora oron och de omfattande strejkerna, som märka denna tid.

Vid sessioner, som nyligen hölls i Winnipeg av Industrial Relations commisson, framlade en person nedanstående beräkning. Han hade själv beräknat dessa utgifter och fört böcker över dem. Man bör lägga märke till att den huvudsakliga ökningen förekommer i "reasonable comfort" för rekreation, skolor, lunch, teater, telefon, kyrko- och föreningsavgifter, livförsäkring etc. Vi återgiva denna beräkning, såsom den förekommer i Western Labor News av den 16 maj.

Cost of Living at Winnipeg During the Year 1918, for a Family of Five, Including Three Children of School Age—

	Healthful Minimum	Reasonable Comfort
Groceries	$ 25.00	$ 27.00
Meats	9.00	9.00
Bread	4.50	4.50
Milk	6.00	6.00
Fruit and vegetables	6.00	6.00
Total Food	**$ 50.50**	**$ 52.50**
Clothing		
For Children	$ 10.00	$ 10.00
For Husband	5.00	7.50
For Wife	5.00	7.50
Total Clothing	**$ 20.00**	**$ 25.00**
Rent	$ 25.00	$ 35.00
Fuel	8.00	11.00
Water and Light	1.00	2.50
Total Shelter	**$ 34.00**	**$ 48.50**
Help and Laundry	$ 9.00	$ 9.00
Medical	5.00	11.50
Replacements	5.00	5.00
Gifts	2.00	4.00
Total Sundries	**$ 21.00**	**$ 29.50**
Recreation	$ 2.00	$ 6.50
Education	1.00	7.00
Car Fares and Lunches	3.00	9.50
Subscriptions, Telephones, Church, etc	2.00	9.50
Health Insurance, Lodge Dues	3.00	8.00
Total Extras	**$ 11.00**	**$ 40.50**
RECAPITULATION		
Total Food	$ 50.00	$ 52.50
Total Clothing	20.00	25.00
Total Shelter	34.00	48.50
Total Sundries	21.00	29.50
Total Extras	11.00	40.50
GRAND TOTAL before providing for Life Insurance	**$136.50**	**$196.00**

Det finnes tusen och åter tusen arbetare och andra löntagare i Winnipeg, som icke komma upp till $136.50 i månaden. Detta bör vara en varning för arbetsgivare och stora intressen. Somliga av dessa säga, att de icke kunna giva sina arbetare en anständig lön, emedan deras affärer då skulle gå med förlust. På detta kan endast givas det svaret: antingen äro affärerna icke rationellt skötta eller ock är hela systemet galet.

INFÖR INDUSTRIAL Relations Commission uppträdde även pastor Wm. Ivens, Western Labor News populäre redaktör. Han framlade endast sina personliga åsikter — Trades and Labor Council hade vägrat att erkänna kommissionen. Pastor Ivens sade bl. a., att lönesystemet misslyckats och pekade på byggnadsstrejken i Winnipeg. Building Trades council sade, att arbetarnas krav voro rättvisa, "men vi kunna icke öka edra löner; om vi det göra, kunna vi icke bygga". Hela situationens kärna var arbetslöshet. Ett medel däremot vore att minska arbetarnas arbetstid, men om utsikten till profit förstördes, skulle industrien under nuvarande system försvinna. Vad arbetarna önska är ett system, som är baserat på humanitet. Man sade åt arbetarna, att de skulle vara mera sparsamma, men detta skulle betyda mindre i lunchkorgen, mindre för försäkring och flere kvinnor, som dö i barnsäng, emedan de arbetat, då de bort vila. Mr Ivens sade, att först och främst behövdes en demokratisk press, som skulle representera folkets aspirationer. Vi ha icke f. n. en fri press. Det är ett känt faktum, att tidningar få subsidier från regeringen. Manitoba Free Press huvudredaktör, J. W. Dafoe, hade inför prästföreningen uppgivit, att det fanns en trust av de större tidningarna i Canada, som kontrollerade de internationella nyheterna. Arbetarna äro därför icke i stånd att skaffa sig dagtidningar, vilka de äro i stort behov av.

För det andra önska arbetarna ett demokratiskt parlament, icke ett industriellt parlament, sade pastor Ivens, utan ett parlament, som representerar arbetarna, i vilket hela landets liv skulle vara representerat. Kapitalistsystemet kontrollerar nu vårt parlament. För det tredje kräva arbetarna en demokratisk domstol, där pengar icke kunde beröva arbetaren rättvisa. Det nästa normala steget vore nationaliserandet av alla landets viktiga industrier. Mr Ivens förklarade även, att guldstandarden som ett utbytesmedel visat sig vara fullkomligt misslyckat. Han såg intet hopp för en permanent lösning, förrän mänskligt arbete blev utbytesbasis och intet annat. En timmes mänskligt arbete borde vara enheten. Folk måste arbeta för att leva, och arbetaren borde få hela produkten av sitt arbete.

EN PLAN att förvandla de arktiska och subarktiska trakterna i Canada till en stor ull-, mjölk- och köttproducerande areal framlämnades nyligen till Canadas senat och underhus av upptäcktsresanden Vilhjalmur Stefansson, såsom redan blivit nämnt i denna tidning.

Mr Stefanssons idéer förelades nyligen inrikesminister Arthur Meighen och man ansåg det vara klokt att den berömde upptäcktsresanden personligen fick uppträda inför parlamentet. Förslaget går ut på att införa stora hjordar av renar och myskoxar, vilka producera mjölk-ull.

Stefansson har beräknat, att det finnes omkring 2,000,000 kvadratmil jord lämpligt för bete i ett klimat, som är för strängt för nötkreatur, men där renen och myskoxen kunde trivas förträffligt året runt. "För omkring 20 år sedan", yttrade mr Stefansson, "introducerade den amerikanska regeringen 1,280 renar i det arktiska Alaska. Under eskimåernas vård ha dessa hjordar förökats så mycket, att de fördubblats vart 3:dje år. Omhändertagna av vita personer skulle de fördubblas vartannat år".

"Det befanns nödvändigt att anskaffa lappar för att undervisa eskimåerna om rendjurens skötsel", fortsatte Stefansson, "och dessa lappar tillätos av regeringen att där ha sina egna hjordar. Regeringen glömde dock att förbjuda lapparna att sälja renarna, varav följden blev, att praktiskt taget alla renar av dem försålts till en firma av amerikanska kapitalister, vilken för närvarande äger omkring 15,000 av dessa djur. Detta bolag sålde sistlidet år omkring 1,500 renkroppar på 150 pounds stycket på amerikanska marknader för ett pris, varierande från 5 till 15 cents per pound. I England finnes en väl etablerad marknad för renkött".

Inom vederbörlig tid, förklarade Stefansson, kommer Alaska och de arktiska regionerna att underhålla mer än 7,000,000 renar, producerande årligen så mycket kött som 14,000,000 får avkasta, eller sju gånger så mycket som den nuvarande färproduktionen i hela det bebyggda Canada. Han förklarade även, att han talat med järnvägsauktoriteter och att dessa ej funno några transportsvårigheter.

"I Canada förökas renen och myskoxen i stor skala", fortsatte den kände upptäcktsresanden. "Under de nästa 25 åren skola vi förvandla norra Canada från ett land av praktiskt intet värde till den västra hemisfärens ull-, mjölk- och köttproducerande land. När den övriga världen har upphört att producera betydliga kvantiteter av kött och ull, emedan större vinst kommer från sädes- och fruktodling, kommer denna del av världen att bliva av en så stor vikt, att man i dag ej ens kan drömma därom."

PRESIDENT WILSON yttrade i ett den 10 maj inför föreningen för internationell lag i Paris hållet tal, att världens folk ej få hoppas på ögonblicklig befrielse från de förhållanden, som förtryckt dem och hämmat deras utveckling, alldenstund en ändring härutinnan endast kan ske gradvis.

Berömmande ord hade vid föreningens möte av andra närvarande uttalats om, vad presidenten uträttat. "Det enda skäl jag har, att jag till en del lyckats i mina strävanden, består däri, att Amerikas ande villigt gav ett gensvar och bevisade att den var redo att utföra vad som det föll på min lott att anmoda dem om att göra", yttrade presidenten. "Och i denna Amerikas ande illustreras något, som möjligen till dels kan tjäna som en fingervisning för framtiden. Jag måste bekänna, att en av de saker, som på senare tiden mest bekymrat mig, bestått i det obegränsade hopp, som människorna överallt hyst om en ögonblicklig frigörelse från de förhållanden som hämmat och förtryckt dem. Den mänskliga erfarenheten visar dock, att man ej kan övergå från mörker till ljus genom att direkt kasta sig in i ljuset. Man kan lika litet avskaka samhällsvanorna med ens som man kan avkläda sig på ett ögonblick. Samhällsvanorna måste avläggas litet i sänder, eller rättare, så småningom lämpa sig efter de nya förhållandena. I viss bemärkelse har detta fruktansvärda krig utkämpats för att giltigställa den internationella lagen, för att bevisa att den äger en verklighet, som ingen nation kan ignorera. Om vi kunna giva den internationella lagen den giltighet, som i verkligheten tillkommer densamma och om den är ett verkligt uttryck för vårt moraliska omdöme, så skola vi i en viss utsträckning ha fullgjort det arbete, som det var meningen att få utfört i och genom detta krig".

Det vore väl, om så vore!

The Royal Bank of Canada

Auktoriserat kapital ..... $25,000,000 Inbetalt kapital $14,000,000
Reservfond ..... $15,500,000 Totala tillgångar över $427,000,000

President ..... Sir Herbert S. Holt
Vice President and Managing Director ..... E. L. Pease
General Manager ..... C. E. Neill

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Penningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga avgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksavdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

WINNIPEG (West End) BRANCHES
Cor. William and Sherbrook ..... T. E. THORSTEINSON, Manager
Cor. Sargent and Beverley ..... F. THORDARSON, Manager
Cor. Portage and Sherbrook ..... R. L. PATERSON, Manager

HUGGET OCH STICKET

ALLA STREJKA utom tidningsmurvlar. De få aldrig någon frid och ro.

•

Svenska Nationalbiblioteket har blivit officiellt erkänt genom den storartade donationen från Riksföreningen för svenskhetens bevarande. Vi hoppas, att biblioteket får mottaga många sådana donationer.

•

"I den norska tidningen "Personlig Frihed" berättas följande lustiga episod:

En folkskollärarinna undervisar en dag i skolan om Gustaf III.

"Och så utfärdades under hans regeringstid förbud mot att bränna brännvin hemma och detta förbud består än i dag..."

Här avbröts lärarinnan av en tio, femton barn:

— Nej då, fröken, min pappa bränner, sade en.

— Min mor.... sade en annan.

— Min morbror.... sade en tredje.

— Min bror brän.... sade en fjärde.

Lärarinnan blev alldeles förtvivlad.

— Tyst, tyst barn! Tänk, om polisen finge veta det!

Då reste sig en liten pojke och viftade med handen:

— Fröken, det bor en konstapel i vår gård, och han hjälper far med att bränna.

•

En rolig historia från Lund berättas ungefär så här i en Malmö-tidning.

En Malmöit var inne i lärdomsstaden för att läska sig. Tyvärr kom han för sent till sista tåget, men en tap per sportsman som han var, gav han sig efter avslutat gille per pedibus på väg till Malmö.

Allt gick bra till att börja med. Halvsovande men säkert stakade vår man i väg. Men plötsligt vaknade han vid det att han föll framstupa över en stenhög, som man lagt mitt i vägen under den lomska förevändningen att reparera den. Men vår man var fortfarande en tapper man. Han reste sig upp i mörkret, svor de vederbörliga ederna och kände oförtrutet vidare.

I morgongryningen befann han sig vid — andelsmejeriet i Lund!

Han hade reste sig upp på fel sida av stenhögen.

•

Kabbarps senaste anekdot från riksdagshuset lyder som följer:

Riksdagsman Räf är nykter i allt. Spiknykter.

Och ni må tro mig eller ej — men nykter var han även en kväll härom sistens, då han tog på sig dubbla galoscher, två par galoscher, och gick hem i dem också, från riksdagshuset till Vattugatan, han gick på alla fyra, kunde man säga.

Fullkomligt nykter.

Det låter som ett underverk.

Och är det också.

Åtminstone kan inte jag förklara det annorledes.

Och inte min käre partivän Svanberg heller, fast det var han, som hade med sig en kusin från landet, som var ägare till det ena paret.

Räf själv påstår, att det skedde i distraktion.

— Min käre Kabbarp, sa' han, när jag sporde honom i saken. Du är ju själv en gudfruktig man — du skall förstå mig, när jag säger, att jag gick där och tänkte på min frälsare, så jag märkte inte alls att jag tog på mig två par galoscher, först mina egna och se'n Svanbergs kusins, som stod där bredvid i korridoren. — På gatan snubblade jag flere gånger och fötterna kändes tunga som bly. Men först när jag kommit hem och tog av mig, då förstod jag min malheur.

Där ha ni Räfs egen förklaring.

Nu vill jag blott tillägga, att Svanbergs kusin fick tillbaka sina galoscher dagen därpå.

Ty Räf är en rättfärdig man, även när han går i andras galoscher.

•

Det peddlas ut många lustiga saker i den canadensiska landsortspressen. Nyligen funno vi följande snillrika uttalande om Lenin och Trotzky i "Wadena Herald":

"Of the two outstanding leaders of Bolshevism it is stated that Lenine is a stubborn fanatic while Trotzky is a cleaver adventurer. They care not at all for Russia but are bent on a world revolution. Under the pay of Germany they won a place in Russia by promising peace to the soldiers, socialization of land to the peasants, and labor control of the factories to the workmen. In all this they are supposed to have guided by the intriguing Germans who were determined on the destruction of Russia. These leaders did attempt to carry out their promises, but by means of one of the greatest epidemics of intrigue, murder, and plunder that the world has ever seen. For a sham peace they signed away freedom and enormous wealth of Russia to Germans, they dispossessed the land owners and the wealthy but instead of systematic distribution there was murder and plunder by the mob, the factories were handed over to the incompetent management of the workmen only to become idle with thousands of the workmen and their families brought to starvation. All this is nothing to Lenine and Trotzky so long as they can try out their theory of socialism. With them it is one grand experiment. That they are the cause of untold misery and crime and that they have ruined the prosperity of Russia for years to come bears no weight with these fanatics, who await the opportunity to get a grip on any people that will lend themselves to their influence and doctrines."

•

Det berättas i "Saturday Evening Post", att soldater i den amerikanska ockupationsarmén i Ryssland ha en mycket underlig uppfattning om bolsjeviker. En kapten för ett kompani hade en dag fått underrättelse, att en del bolsjeviker skulle befinna sig inom det amerikanska området. Han ställde upp sitt kompani och höll ett litet tal, vari han varnade för bolsjevikerna. Han sade bl. a.:

"Jag behöver icke tala om för eder, huru fariliga bolsjevikerna äro — de äro den värsta insekt, som kan hemsöka armén. De äro värre än löss."

Kaptenen talade naturligen bildlikt. Nästa morgon steg emellertid en storväxt soldat från Montana in på hans expedition och gick rätt fram till honom och öppnade handen under kaptenens näsa.

"Kapten", sade han, "jag har fått tag i en av dem. Titta!"

"Fått tag i vad?" frågade kaptenen.

"En av de där bolsjevikerna — fängade honom i min säng. Jag förstod genast, han bet mig, att det icke var någon vanlig lus, och jag har icke sett en så'n insekt förut."

•

Vi omtalade häromdagen för Charley Erickson, att smyghandel med brännvin i Ungern är belagt med dödsstraff, enligt en ganska pålitlig korrespondent i The Nation. "Man får väl sälja det öppet då", kom svaret.

•

Vid uppräknandet i förra numret av S. C. T. av dem, som avgå ur Svenska Nationalbibliotekets styrelse, råkade vi glömma mr K. Flemming. Mr Flemming är naturligen även väl värd att bliva återvald.

N. F. B.